

'Nood aan visie en gedurfd leiderschap'

Wat is uw ervaring met het onderwijs vandaag? Een honderd-zestigstal leraren, leerlingen, directies en ouders reageerden op die vraag via onze website. Een selectie uit de inzendingen.

WARD DAENEN

De leraar

Met handen en voeten

Ik ben een heel gedreven leraar Latijn in de eerste twee leerjaren van het secundair onderwijs. Ik stel vast dat de kennis van het Nederlands daalt. Zo slagen sommige leerlingen er nauwelijks in om complexere zinnen te vertalen. Vaak heeft dat niet te maken met een probleem in de Latijnse zin, maar wel met de structuur van de Nederlandse. Leerlingen kennen de correcte plaatsing van zinsdelen in de eigen taal vaak niet meer (zo goed) en dat is nefast, want zo gaat een groot stuk van het begrip van een tekst verloren. Gelukkig dus dat er onder anderen leerkrachten klassieke talen zijn die de grammaticale structuur van een taal nog aanleren en uitleggen, vaak met handen en voeten, dat wel, maar de dankbaarheid is groot. Leerlingen willen en kunnen op een abstract niveau nadenken over taal en snakken er ook naar. De verdoening bij leraar en leerling is groot als het lukt, weliswaar met vallen en opstaan. Wouter van Rijn, leraar Latijn

Elke dag verbaasd

Een beperkte woordenschat, totale veronachtzaming van de spellingsregels; moeite om de hoofdzaken uit een tekst te halen; lakse omgang met deadlines en afschuiven van de schuld (meestal naar de leerkracht) bij zwakke resultaten. Dat zijn de problemen waar ik als leraar Nederlands-geschiedenis in de derde graad (in een gekleurde school) vaak van denk: 'Zo erg was dat in mijn tijd (2002-2004) toch niet.' Elke dag ben ik verbaasd over wat mijn leerlingen niet kennen. Ik heb al in alle mogelijke scholen gestaan, en ook wat dat betreft kan ik de onderzoeksresultaten van deze week bijtreden: als afkornst, thuistaal, welvaart worden weggelaten, daalt het niveau nog altijd. Al is het probleem in concentratiescholen doorgaans veel groter. Lange tijd zag ik die niveaualing als perceptie en nostalgie. Maar deze resultaten ondersteunen toch het idee dat ik

heb: veel leerlingen worden wel gedelibereerd, maar halen absoluut het niveau van de eindtermen niet. Op die manier zullen heel wat aso-richtingen op mijn school uitsterven. Er zitten in die richtingen vooral leerlingen die het niveau niet halen. Wie het intrinsiek wel zou kunnen, doet het gezien de omstandigheden niet.

Dit valt niet los te koppelen van de 'verwilderende zeden' en het verdwijnen van ons gezag als leraar. Bijna al mijn leerlingen zijn alleen maar bezig over 'er door zijn', hoger kunnen of willen ze niet mikken. Dit heersende gevoel van onmacht bij leerkrachten (meer werk met al maar minder resultaat), is zeker een van de hoofdredenen voor de recente staking.

Kevin Kuppens, leraar Nederlands en geschiedenis

Prinsjes en prinsesjes

Zoals gewoonlijk hebben diegenen die het hardst roepen zelf nog geen dag les gegeven. Het is nochtans niet zo moeilijk. Het begint al bij de inschrijving: je kan leerlingen met een A-attest geen toegang weigeren tot een studierichting, ook als dat overduidelijk geen goed idee is. Alle ontradringsargumenten ten spijt, schrijven deze leerling en de vaak nog koppigere ouders zich toch in. Als dan met Kerstmis blijkt dat het niet lukt, wordt er een attest getoverd, een aan-doening, of zware familiale problematiek. Alles om toch maar het kind een vrijgeleide te bezorgen naar een hoger jaar. Bij een toets is bijna de helft van

'De sterke kanten, maar ook de zwaktes van je kind durven benoemen en ernaar handelen is niet wreed, het heet opvoeden'

N. NOLLET
LERAAR

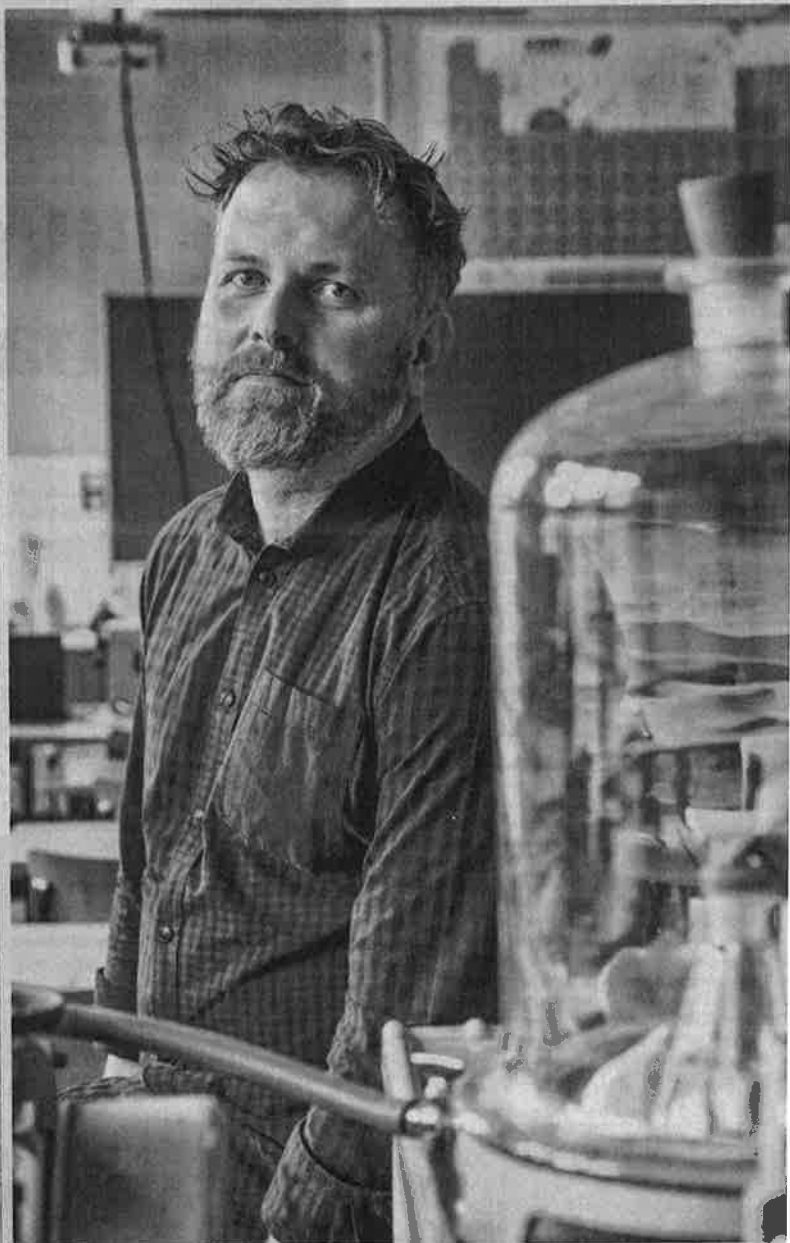
de leerlingen afwezig, met briefje van mama uiteraard, en als jaar na jaar minder leerlingen opdagen voor examens, met briefje van de huisarts of psychiater, dan mag men zich toch wel vragen stellen. Jammer genoeg is een generatie prinsjes en prinsesjes gekweekt. De sterke kanten, maar ook de zwaktes van je kind durven benoemen en ernaar handelen is niet wreed, het heet opvoeden en het kind wapenen voor de echte wereld. N. Nollet, leraar

Gebrek aan vertrouwen

Scholen zijn geen evenementen- of reisbureaus en ook geen centra voor bezigheidstherapie. Scholen moeten zich opnieuw met hun kernopdracht bezighouden: opvoeden en kennis overdragen. Leraren verdienen respect. Tegenwoordig heerst er een klimaat van gebrek aan vertrouwen. Leraren moeten zich constant verantwoorden tegenover leerlingen, ouders en directies. Bovendien is de administratieve rompslomp dermate toegenomen dat het lesgeven bijna ondergeschikt is geworden. Directies zijn als de dood voor het juridische steekspel waarmee het onderwijs wordt belaagd. Dit alles werkt verlamdend en haalt het niveau onderuit. Jose Deglinne, leraar

Geen nieuw uurrecord op een stalen fiets

Ons onderwijs heeft vooral nood aan visie en gedurfd leiderschap. Ik geef twintig jaar les als leerkracht wiskunde, fysica en godsdienst, ben leerlingbegeleider en zorgcoördinator, vader van twee studerende puberdochters en binnen enkele maanden studeer ik af als master in de educatieve studies. Ik kan dus vanuit vele perspectieven kijken naar de kwaliteit van ons onderwijs. Daar heb ik niet altijd een hoge pet van op. Veel leerkrachten nestelen zich in een voor hun comfortabele afgekalifte versie van een pedagogisch handelen, dat ze ooit aanleerden. Voor hen is iedere verandering of nieuw inzicht een bedreiging. Vlaamse leerkrachten laten zich bijzonder weinig bijhouden. De directie heeft vaak schrik voor te grote weerstand, waardoor de verandering vaak in een erg afgezwakte versie geïnstalleerd wordt. Vaak is de directie zelf ook te weinig bijgeschoold

© TIM

om vernieuwingen haalbaar te implementeren. Dit zijn gemiste kansen. Als Victor Campenaerts het uurrecord zou willen verbreken terwijl hij zich laat omringen door technici en medici met de kennis en overtuiging uit het tijdperk Merckx. Zij die denken dat we moeten terugrijden naar oermethoden van vooral kennisoverdracht om weer kampioenen, lees: 'excellentie leerlingen', te krijgen vergissen zich schromelijk. De testen van de internationaal vergelijkende studies (PISA, TIMSS, PIRLS) staan ook niet stil. Deze focussen op kennis maar

ook op vaardigheden die we van leerlingen mogen verwachten. Door onze snel veranderende wereld zijn deze geteste verwachtingen ook steeds in ontwikkeling. Als we niet opletten proberen we zo straks onze leerlingen het uurrecord te laten verbreken in een wollen truitje op een stalen fiets. Waarom laten beleidsmakers en directies zich niet meer omringen door onderwijsspecialisten? We hebben in Vlaanderen zulke goede faculteiten pedagogiek, maar ze worden blijkbaar weinig gehoord in onderwijsvernieuwingen en maar

mager ingezet in bijscholingen van directies en leerkrachten. Hoopvol vind ik de nieuwe initiatieven die links en rechts ontstaan. Nieuwe scholen die worden opgericht door ambitieuze leerkrachten die hun ei niet kwijt kunnen binnen de traditionele structuren. Sommige initiatieven zullen de bal misschien ook mislaan, maar daar wil men alvast vooruit en laat men zich vaak bijzonder goed omringen met de nieuwste inzichten. Dat zijn de profploegen van de toekomst. Jan Schoukens, leraar Sint-Tarcisiusinstituut, Zoutleeuw

Onterechte aanval

De aanval op de onderwijskwaliteit vind ik verschrikkelijk onterecht. Er is nog nooit zo hard gewerkt. Volgens mij bepaalt vooral de mogelijkheid van het kind het niveau. De taak van het onderwijs is niet elk kind 'klaar' stomen tot 'De slimste mens'. In mijn loopbaan (38 jaar) kwam ik veel kinderen en ouders uit de buurlanden en uit de hele wereld tegen. In vergelijking met hun verhaal over het onderwijs in Nederland, Duitsland, Albanie, Thailand, Verenigde Staten kan ik besluiten dat dat in Vlaanderen excellent is. Het M-decreet, gestemd in de vorige regering, is misschien ideaal op papier maar 'voorspel-

baar' in de praktijk tot hertoe voor de meeste kinderen een ramp, want meestal onuitvoerbaar voor de scholen. Vele kinderen komen in de basisschool in deze tijd graag naar school. Gaat het?

Ik baal van centrale toetsen en van eenheidsworst. Dat er verschillende koepels zijn, is uniek en bevordert de kwaliteit. Men gaat die jarenlange expertise toch niet weggooien? Goed onderwijs gaat over elke individuele leerling. Krijgt elke leerling de beste kansen voor zijn of haar ontwikkeling? De huidige polarisatie in het Vlaams onderwijs is bangstiggend. Zorg voor goed onderwijs is een dynamisch gebeuren en een blijvende zoektocht naar de

beste aanpak. Theresia Chanier, leermeester katholieke godsdienst, Meise

Speciale noden

Te veel kinderen met speciale noden in het gewone onderwijs worden keer op keer geconfronteerd met hun eigen beperkingen. Ze verliezen tijd en raken achterop door onvoldoende ondersteuning. Een groot deel van de huidige instroom in het buitengewoon onderwijs zijn kinderen met verschillende faalervaringen en een laag zelfbeeld, omwille van het lange aanslepen in het gewoon onderwijs waar ze niet de ondersteuning krijgen die ze nodig hebben. Erik De Smedt, leraar

De school-directeur

Co-teaching

Er werd nog nooit zo sterk les gegeven in het basisonderwijs. De diversiteit van de groepen zorgt voor uitdagingen. De verdeling is groot om het niveau naar beneden te halen, maar juist door efficiënt te differentiëren kan je de leerlingen zorg op maat bieden. De ondersteuning hiervoor blijft achterop hinken. Als schoolhoofd is het elk jaar keuzes maken tussen extra leerkrachten betalen of nieuwe didactische middelen. Het systeem van co-teaching is waardevol om de kwaliteit van ons onderwijs te bestendigen. Kurt Van Damme, directeur GBS Het Anker

Alles wat misloopt oplossen

Dat het onderwijs niet alleen vandaag maar de laatste tien jaar niet de kwaliteit kan bieden die het zou willen bieden, komt doordat alles wat misloopt in de maatschappij door 'de school' moet worden opgelost. Leerkrachten en school kunnen zich te weinig nog richten op hun corebusiness: het onderwijzen. Mark Vermoesen, oud-directeur basisschool De Ark

Filosofisch vraagstuk

De kwaliteit van ons onderwijs daalt, zegt de wetenschap, terwijl we nog niet zo lang geleden moesten vaststellen dat steeds meer jongeren zonder diploma het onderwijs verlaten. Ligt die lat nu te hoog of te laag? Maar we zijn kennelijk niet alleen: ook in de ons omringende landen is een dergelijke trend waarneembaar. Het kan dus niet anders of er is meer aan de hand dan het dalende peil van ons onderwijs. Wat ik in deze discussie mis, is een fundamenteel, ja filosofisch debat over onderwijsstructuren en -methodieken. Een nieuw 'De l'éducation', zeg maar. De herstructureringen in de verschillende onderwijsniveaus zijn eigenlijk niet meer dan het herdefiniëren van bestaande begrippen en verder nog wat pleisters op een houten been. 'Hervormingen' die nergens raken aan welk heilig huisje dan ook. Waar blijft de verfrissende blasfemische invraagstelling van ons onderwijsbestel? William Ploegaert, directeur Kade BK, Deinze

Stille oorlog

Vroeger kwamen leerkrachten nog uit sterke aso-richtingen. Nu komen ze steeds vaker uit het tso en zelfs het bso. Je moet niet verder zoeken. Er woedt al jaren een stille oorlog tussen het ontwikkelingsgericht denken en het programmagericht denken over onderwijs. De top en de lerarenopleiding denken hoofdzakelijk ontwikkelingsgericht. De basis en de ouders denken eerder programmagericht. Dat wringt. Een directeur in het katholiek onderwijs (naam en adres bekend bij de redactie).

De leerling

Nederlandse en Noorse klasgenoten

Een paar jaar geleden ben ik afgestudeerd in het middelbaar onderwijs, richting aso economie-wiskunde. Sindsdien heb ik gestudeerd aan universiteiten in Nederland en Noorwegen, tot

vandaag. Vooral in Nederland ervaar ik dat ik beter secundair onderwijs had genoten dan mijn Nederlandse klasgenoten. Ik had een bredere kennis, en betere studiemethodes. In Noorwegen vond ik dat verschil veel minder groot, en ik merkte dat Noorse studenten in het algemeen beter zijn in het schrijven van teksten, kritisch denken, en argumenten in discussies. Ik heb ook deeltijds gewerkt op een Noorse middelbare school, en merkte dat in een vak als Noors de nadruk veel meer lag op het begrijpend lezen, en het zich kunnen uitdrukken en argumenteren in een zelfgeschreven tekst. In Vlaanderen lag de nadruk meer lag op syntaxis. Op een examen literatuur werd de leerlingen gevraagd naar de hedendaagse relevantie van een klassiek werk dat ze gelezen hadden, niet zozeer naar de historische context of de auteur, zoals op mijn middelbare school eerder het geval was.

In het algemeen zag ik in Vlaanderen te veel aandacht voor de 'details' van bepaalde vakken (feiten, formules, definities of geschiedkundige data) in plaats van de grote lijnen, het grote verhaal, het hoe en waarom. In het vak fysica moesten we enkel wiskundige vraagstukken oplossen aan de hand van formules, maar werd nooit een groter verhaal geschetst, bijvoorbeeld: 'Wat is zwaartekracht eigenlijk?' 'Wat is de relativiteitstheorie?' 'Wat is licht?' De leerstof was soms te gefragmenteerd, te veel mierenneukerij. Robin Van de Walle, student universiteit Oslo

'Vroeger kwamen leerkrachten nog uit sterke aso-richtingen. Nu komen ze steeds vaker uit het tso en zelfs het bso. Je moet niet verder zoeken'

DIRECTEUR
KATHOLIEK ONDERWIJS

Het nut van de studieaai

Ik heb vorig jaar mijn diploma aso wetenschappen-wiskunde behaald. Mijn grootste probleem met het onderwijsstelsel: bepaalde lessen waren nutteloos voor mij. Wanneer ik moest studeren voor een toets van een nuttig vak, was ik de leerstof van de weken voordien allang weer vergeten. De oplossing leek simpel: alles wat je ziet tijdens een lesweek, diezelfde week nog herhalen. Maar elke avond ging al op aan het maken van allerhande taken, boekbesprekingen, practicumverslagen, groepswerken. Er was geen tijd om te leren voor een belangrijke toets over twee weken. Ik vond dat ik tijdens sommige lessen beter aan zelfstudie kon doen. Door de leerstof aandachtig door te nemen kon ik die langer onthouden. Ik ging zelfs sneller vooruit dan de leraar in de klas. Maar dit mocht niet van de school. Ze waren bang dat iedereen die aanpak zou overnemen, dat leerlingen naar de studieaai zouden gaan om een beetje te niksen. Met een studieaai-begeleider zou dat probleem eenvoudig zijn opgelost. Wout Robert, oud-leerling

Overige reacties

Altijd goed genoeg

Ik vind persoonlijk dat men kinderen en jongeren te weinig laat kennismaken met tegenslag en falen. Het is altijd 'goed genoeg', ook al was het slecht. Altijd nog geforceerd extra kansen bieden, ontkennen dat kind X minder capaciteiten heeft dan kind Y, en dus ook niets aan het verschil doen. En dan is de studententijd voorbij en moet de persoon ontdekken dat de wereld hard is, en dat er ineens geen twintig kansen meer blijven komen. Dat je moet vechten voor resultaten. En dan is het veel te laat. Nic De Houwer

Niet klagen

Als Nederlandse ouder van een Tsjechisch kind in het bijzonder onderwijs (5de leerjaar, type 9) kan ik niet klagen over de gehele kwaliteit. Ik zie dat onze dochter zowel vaardigheden als algemene kennis (droge feiten) leert. 4,5 jaar geleden kwamen we uit Tsjechië naar België, en sprak onze dochter geen woord Nederlands. Nu spreekt ze het vloeiend en igt haar niveau van spelling gelijk of boven dat van Vlaamse kinderen van haar leeftijd. Dat lijkt een aanwijzing dat het met het 'optrekken' van de zwakkere leerlingen (ingestroomd in het 1ste leerjaar gewoon basisonderwijs) niet altijd zo slecht is als men doet geloven. Wat de minister van Onderwijs betreft: ik denk dat de huidige minister wel wat harder had kunnen doorpakken op bepaalde gebieden (plaatstekort in Brussel, lerarentekort), maar het idee van een Theo Francken, met zijn nationalistische, soms aan Baudet en alt-right grenzende ideeën over de maatschappij en diversiteit bezorgt me wel kippenvel. Peter Mulder, ouder

Gekkenwerk

Talentvolle mensen worden niet aangetrokken. Ik ben burgerlijk ingenieur, met tien jaar werkervaring, en zou graag in het onderwijs stappen. Mijn lerarenopleiding is succesvol afgerond. Maar als ik nu voor de klas zou gaan staan, komt dit neer op een halvering van mijn loon; drie jaar werkonzekerheid door het systeem van vaste benoemingen, met de hele miserie van interims op verschillende plekken en niet weten in juli waar je in september zal staan, voor welke vakinhoud, en voor hoe lang. Het zou ook een drastische achteruitgang in werkingsmiddelen betekenen. (Als ik op mijn bedrijf een boek, een opleiding of iets anders nodig heb, dan krijg ik die.) Al wil ik het graag, de overstap is gekkenwerk. S. Boel, ingenieur met onderwijsambities

Vies woord

Ik heb van 1980 tot 2014 Nederlands en Engels gedoceerd in het economisch hoger onderwijs (niveau professioneel bachelor). Het niveau is stelselmatig en in ernstige mate gedaald door de gewijzigde instroom: aanvankelijk voornamelijk aso-, de laatste jaren vooral tso- en in mindere mate bso-instroom. Een tweede reden: de slinger is de laatste jaren veel te ver in de richting van 'vaardigheden' geslingerd - 'kennisoverdracht' is bijna een vies woord geworden. Jo van Den Noordgaete, gewezen docent

Rugzakje vol

Twee jaar ben ik van vervanging naar vervanging gehopt, nadat ik was afgestudeerd als leerkracht secundair onderwijs. Als leerkracht ligt je focus helaas op het halen van de eindtermen en het bijkomende papierwerk. Ondertussen werk ik drie jaar als opvoeder op een internaat en nu pas zie ik hoe moeilijk het is voor vele kinderen tijdens het studeren. Veel kinderen hebben een rugzakje dat helaas al propvol zit, zodat er van studeren niet meer veel in huis komt. Het M-decreet werd te weinig ondersteund en voor veel leerkrachten is het dwelen met de kraan open of doorgaan - met een burn-out tot gevolg. Ik ben dan ook een grote voorstander van co-teaching of opvoeders in de klas die net die kinderen ondersteunen. Je moet het algehele onderwijsniveau niet naar beneden halen maar het draagvlak breder maken. Bo Jeschke, opvoeder internaat Kolifant, Landen

© TINE SCHOEMAKER

Onderwijs gericht op competitie en selectie

Als voorzitter van de Vlaamse Scholierenkoepel (VSK) hoor ik bij leerlingen heel andere geluiden dan dat onderwijs te veel zou inzetten op welbevinden en 'leuke dingen'. Uit een bevraging die we met de VSK zelf deden, bleek dat de school drie op de vier leerlingen stress bezorgt, stress die ze bovendien ook mee naar huis nemen. Leerlingen geven regelmatig aan dat ons onderwijs sterk gericht is op competitie en selectie. Op rapporten worden de tekorten onderlijnd, en op basis daarvan, bepaalt men dan je studievoortgang. Leerlingen voelen de druk om te starten in het aso, waarna velen onvermijdelijk een schoolcarrière lang moeten 'zakken'. Demotivatie en schoolmoeheid zijn het gevolg.

Toch wel opmerkelijke vaststellingen allemaal, voor een systeem dat te veel met het welbevinden van de leerlingen bezig zou zijn. Leerlingen die wel gemotiveerd zijn om te leren omdat ze hun talenten kunnen inzetten en geprikkeld

© RV

worden door de leerstof, zullen het beter doen dan wie gewoon bang is voor een slecht rapport. We moeten af van de 'zesjes-cultuur' waar vaak over gesproken wordt. Niet om achten of negens na te streven, wel om oprechte leermotivatie aan te

wakkeren. Ambitieuw onderwijs legt niet gewoon de lat hoog, maar ook op de juiste plaats. En het moedigt leerlingen aan erover te springen door hen te ondersteunen.

John Khonnéur, vijfde jaar Koninklijk Atheneum Etterbeek

IS HET ZO ERG GESTELD
MET ONS ONDERWIJS?
Twee pagina's reacties
van leraars én leerlingen

FOCUS 18-19

Code
rood in
de klas
deel 3

'Wie graag
terug wil naar
oermethoden
van kennis-
overdracht,
vergist zich'

JAN SCHOUKENS
LEERAAR WISKUNDE, FYSICA
EN GEOMETRIE

'Studeren?
Bij veel
kinderen zit
het rugzakje
al propvol'

BO JESCHKE
CIROVOERDER IN DE GRADUAT

'Ambitieuze
onderwijs legt
niet gewoon
de lat hoog,
maar op de
juiste plaats'

JOHAN KHONNEUX
MOEDERLEERKRANTJE
VRIJGEZELLEND

Saskia Van
Nieuwenhove
vangt slacht-
offers van
tienerpooiers op.
Bij haar thuis

8-9

GENTS ZWEMBAD
ROZEBROEKEN BEDREIGD

De glijbaan blijkt illegaal,
en de rest eigenlijk ook

3

Kostenplaatje van 39 wetsvoorstellen doet vragen rijzen

Parlement strooit met miljoenen

In de Wetstraat komen er steeds meer vragen
over de kostprijs van de vele wetsvoorstellen
die nog voor de verkiezingen door het par-
lement worden gestuurd. Alleen vandaag staat er al
meer dan 166 miljoen euro op het spel.

ANN DE BOECK EN TINE PEETERS

Een verlaging van de btw op fietsen, een fiscale aftrek
voor de rechtsbijstand of een hogere tussenkomst
voor personen die van hun ex-partner geen alimen-
tatiegeld krijgen. Het zijn maar enkele voorstellen die
vandaag ter goedkeuring voorliggen in de plenaire
vergadering van de Kamer.

De tijd dringt, want het is de op één na laatste ver-
gadering voor de verkiezingen van 26 mei. Dit is de
laatste kans voor politici om nog
cadeautjes uit te delen of om belang-
rijke dossiers die al lang aanslepen
rond te krijgen. De parlementsleden
draaien dan ook overuren. Alleen al
vandaag wordt er gestemd over 39
voorstellen.

Maar die voorstellen hebben een
prijs. Vandaag staat er minstens 166
miljoen euro op het spel, zo blijkt uit
ramingen die circuleren binnen de
regering en het parlement. De verla-
ging van de btw op de aankoop van
fietsen kost bijvoorbeeld 61 miljoen euro. De afschaffing
van de sancties voor kmo's die hun bedrijfsleider te
weinig betalen 50 miljoen euro. En 31 miljoen euro
voor het fiscaal aftrekbaar maken van een rechts-
bijstandsverzekering.

Kleine kosten doen die rekening verder aantikken.
Zo hangt er een prijskaartje van 10 miljoen euro aan
het afschaffen van de belastingen op de verkoop van
een woning op een perceel in erfpacht. Het schrappen
van de btw op digitale kranten en tijdschriften kost
5 miljoen euro. Net zoals 9 miljoen euro om de Dienst
voor alimentatievorderingen (DAVO) vaker te laten

tussenkomen bij mensen wier ex-partner al-
tiegeld weigert te betalen.

"Het is normaal dat er aan het einde van de
tuur nog snel voorstellen worden goedgekeurd
nu zitten we ook met het vertrek van N-VA uit de
"ring", zegt Kamerlid Stefaan Van Hecke (Groen-
de regering geen meerderheid meer heeft, pri-
ministers hun plannen via het parlement goed-
te krijgen. Tegelijk worden er over partijgrenzen
allianties gesmeed: als jij mijn voorstel steunt, steun
het jouwe."

Het risico is wel dat sommige voorstellen d-
meets niet zullen halen. Zo moet Europa de btw
ging voor fietsen nog goedkeuren. "Met he-
rond klimaat zou het electoraal zelfmoord zijn
tegen te stemmen. Maar zodra een lidstaat

koord gaat, zitten we met e-
bleem", zegt Guy Crab van
een organisatie die fietsve-
renigt.

Al die ijver plaatst de reger-
voor een budgetair probleem
gaat dat allemaal betalen, v-
dat het gat in de begroting
eind dit jaar oploopt tot 8,5
euro? "We mogen de ophef
van kleine kosten niet uit
verliezen, want zij kunnen e-
impact hebben", waarschuwt

ter van Begroting Sophie Wilmès (MR).

In de regering wordt met een beschuldigend
gevoel naar Eric Van Rompuy (CD&V), voorz-
de commissie Financiën. "Hij heeft altijd de m-
van budgetaire orthodoxie. Maar in de commi-
hij deze voorstellen gewoon passeren", klinkt l

Maar Van Rompuy kaatst de bal terug. De
heeft het gat in de begroting zelf laten ontspor-
hij. "Laten we wel wezen: deze maatregelen
niet maken dat de overheid in 2021 geen ev-
vindt. Dit gaat over hoogstens 1 procent van de
jard euro die ze zal moeten vinden." 10

'Deze maatregelen
zullen niet maken
dat de overheid
in 2021 geen
evenwicht vindt'

ERIC VAN ROMPUY (CD&V)
VOORZITTER
COMMISSIE FINANCIËN

© TIM DIRVEN / TINE SCHOEMAKER / RV

Tom
& Co

DIT WEEKEND
SUPER DEAL
OP ZATERDAG 6 EN ZONDAG 7 APRIL 2019

-15%

VIND UW TOM&CO-WINKEL
WWW.TOMANDCO.COM